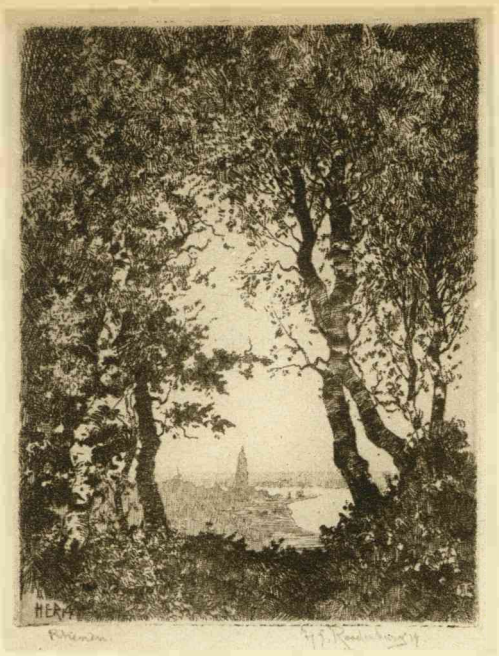
GRAFISCHE KUNSTENAARS

:: H. E. ROODENBURG ::

Gezicht op Rhenen.

Ets van H. E. Roodenburg (1914). — Deze kleine, uiterst subtiel gelijnde ets, toont op welke rustige wijze, zonder eenig „kunstje" of opzettelijkheid, deze jonge artist teekent en werkt.

Heel rustig zat ik te werken, toen mij aangekondigd werd, dat er 'n „jongmensch met een portefeuille" was om mij te spreken. Ik weet niet, of het u wel ereis overkomen is, dat ge heel rustig aan het werken waart en zoo'n onbestemde introductie, uw prettigafmaken van lang-liggende correspondentie dreigde in de war te sturen. Ik wilde het wel eens weten en vooral ook hoe dan ùw stemming werd, want dan had ik studiemateriaal, waaraan ik mijn eigen karakter-hoedanigheden kon toetsen. Wordt gij kribbig, heel erg, erg, gematigd of heelemaal niet?

Mij maakt zoo'n stoornis altijd heel weinig vriendelijk.

Ge kunt daaruit afleiden, hoe het „jongmensch met de portefeuille" ontvangen werd. En wanneer ik daaraan de mededeeling toevoeg, dat na een half uurtje praten de heer Roodenburg, want deze jonge etser was de zoo „onbestemd" aangekondigde, mijn kamer verliet, vergezeld van een dringende uitnoodiging om toch spoedig weer eens te komen en om vooral weer z'n portefeuille mee te brengen, dan zult ge begrijpen, hoe aangenaam mijn indruk was van dezen bescheiden en toch zekerwillenden jongen kunstenaar, van wiens prestaties Panorama u hier enkele staaltjes geeft.

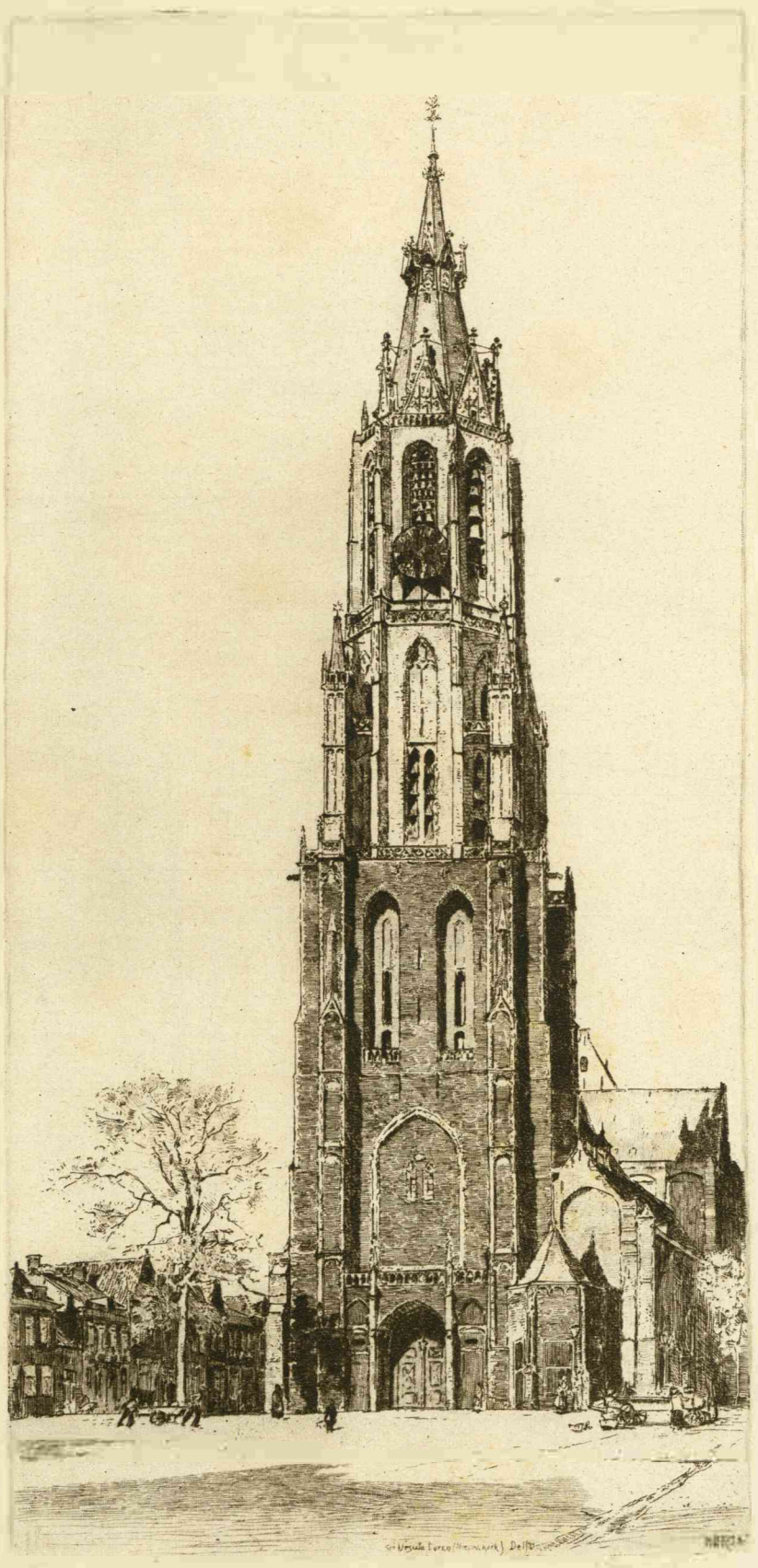
* * *

De heer H. E. Roodenburg is in den Haag geboren en woont daar nog. Hij is pas 21 jaar oud. Als jongen teekende hij reeds en hij toonde mij een ets op z'n 14e jaar gemaakt, waarvoor men, in acht nemend den leeftijd van den maker, respect moet hebben.

Van school gekomen werd hij, op aanraden van vrienden, op de plaatdrukkerij van de firma Mouton als assistent van den drukker aangesteld. Dat was een kolfje naar zijn hand. Voortdurend teekeningen zien, van de gladde plaat, de inkt, het vel Japansch of Hollandsch, het fraai bedrukte papier te zien ontstaan, dat prikkelde hem, spoorde hem aan tot eigen doen. Hij vroeg en kreeg van zijn leermeester, den plaatdrukker onder wiens leiding hij werkte, allengs de aanwijzingen, welke hem in staat stelden zelf zijn eerste plaatje te etsen. Deze eerste resultaten trokken de aandacht van den etser Zilcken.

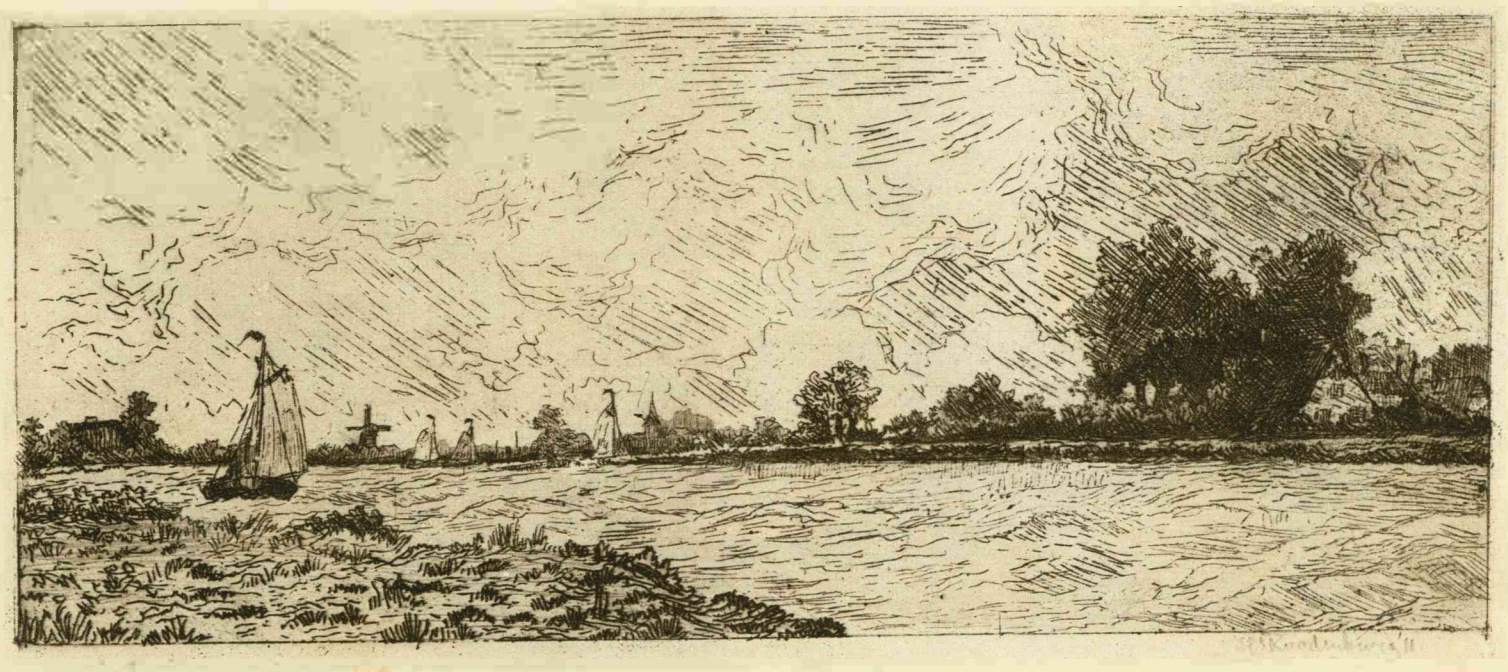
En hierdoor werd Roodenburg's toekomst beïnvloed. Roodenburg verliet de drukkerij en kwam opZilckens atelier.

Onze jonge artist werkte hard en Zilcken was een uitmuntend voorganger. Academische studiën volgde Roodenburg niet. Artisten, met wie hij in aanraking kwam, ontrieden hem dit.

De Nieuwe Kerk (Delft).

Ets van H. E. Roodenburg (1916). Een mooi staal van de zuivere wijze waarop Roodenburg teekent.

De Rivier.

Ets door H. E. Roodenburg op 14-jarigen leeftijd gemaakt. Het is zijn eerste blad. En al kan men het geen meesterwerk noemen, als een staaltje van het kunnen van een 14-jarigen jongen, die nooit teekenles kreeg en die alles van afzien en afluisteren moest hebben, lijkt het mij buitengemeen interessant.

Riviergezicht.

Ets van H. E. Roodenburg (1913). Vergeleken met de vorige kleine ets, ziet men den vooruitgang, welke erin ligt. Toch is ook dit kleine blad mooi door het lichteffect, bereikt met zulke eenvoudige en eerlijke hulpmiddelen.

De jongen moest leeren teekenen, niet in de klas, maar in de natuur.

En Roodenburg teekende, teekende en teekende nog eens. Zonder zijn buitengewone natuurlijke begaafdheid was hij begrijpelijkerwijze nooit zoover gekomen, maar dankbaar erkent hij thans, zelfs nu hij ook inziet dat de academische studie hem toch ook veel had kunnen leeren, wat hem thans nog vreemd is, en nu hij er hard over denkt de leerschool te gaan bezoeken, dat die voortdurende studie naar de natuur hem een niet genoeg te waardeeren ruggesteun gaf.

* * *

Roodenburg is een vlot werker. Hij houdt van het pittoreske, maar ook van beweging. Zelfs in zijn rustigste stadsgezichten, hoekjes van ingedommelde Geldersche of Hollandsche stadjes, ziet men den lust om in de compositie en in de ontwikkeling een zekere levendigheid te brengen. Iets waardoor zijn werk, veel minder met actie nog als dat van Brandenburg, toch ook weer heel anders is als de platen van een Harting. Z'n opzet doet vaak aan Heuff denken, ofschoon zijn lijn meestal wat zwaarder is, een eigenaardigheid, welke aan zijn groote etsen een zeer bijzondere bekoring verleent, doch welke aan kleinere bladen soms iets grofs geeft. Gelukkig niet altijd, want vaak bekoort juist in de kleine ets de lichte lijn, waarmee hij het verschiet weet te doen wegdoezelen.

* * *

Bewonderenswaardig is het artistieke geheugen dat Roodenburg heeft. Hij weet een beweging te onthouden en later op de plaat te brengen, waardoor het leven op de rivieren, het op- en neergaan van booten, de karakteristiek van zijn rijdende locomotieven en het gedoe om en op de spoorwegen kranig wordt vastgelegd.

Wie op 21-jarigen leeftijd zoo iets weet te bereiken en wie daarbij, overtuigd van eigen tekortkomingen, maar vol werklust zijn leven frisch verder leeft, die belooft wat voor zichzelf en voor de kunst.

* * *

Roodenburg heeft een ideaal. Hij wil portretten etsen. En om daartoe voorbereid te zijn, zoekt hij nog naar meer schoolsche studie. Hij weet dat een portret niet is een samenstel van lijnen en vlakken alleen, maar dat het moet zijn een veruiterlijken van het innerlijke.

Ik heb er alle vertrouwen in, dat een etser, die zijn werk zoo ernstig opvat en die in zijn teekeningen reeds toonde een grooten en juisten kijk op het karakteristiek eigene van landschap en gebouwen te hebben, heel veel in de